

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Mgr. Kamil Straka

MHMP 1246925/2025

236 002 005

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: **13 / 0**

S-MHMP 786199/2025

Datum:

12. 12. 2025

Rozhodnutí

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče, (dále jen „MHMP OPP“) jako věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 40 písm. a) a písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), ust. § 31 odst. 1 a odst. 2 a § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), **rozhodl** v souladu s ust. § 140 odst. 7 a § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. **t a k t o :**

I. [redacted]
se uznává vinnou

- 1) přestupkem podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila úmyslně tím, že jako vlastník nemovitosti - pozemku [redacted], jehož součástí byl rodinný dům [redacted] která se nachází na území památkové zóny Kralovice, prohlášené obecně závaznou vyhláškou hlavního města Prahy č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení části území hlavního města Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany (dále jen „vyhláška č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy“), provedla v blíže nezjištěné době, nejpozději v červnu roku 2025, odstranění stavby zděného přízemního rodinného domu o půdorysných rozměrech 5,4 m x 16,8 m s přístavbou o půdorysných rozměrech 1,9 x 12,2 m na pozemku [redacted] k. ú. Kralovice, bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, tedy že provedla odstranění stavby, která není kulturní památkou, ale je v památkové zóně, bez závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči
- 2) přestupkem podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila úmyslně tím, že jako stavebník v blíže nezjištěné době, nejpozději v červnu roku 2025, provedla na pozemcích [redacted] k. ú. Kralovice, které jsou součástí kulturní památky Hradiště Šance, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 41276/1-2000, a které se nacházejí na území s archeologickými nálezy, stavební činnost spočívající v odstranění stavby zděného přízemního rodinného domu o půdorysných rozměrech 5,4 m x 16,8 m s přístavbou o půdorysných rozměrech 1,9 x 12,2 m, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby

rodinného domu, aniž by splnila oznamovací povinnost stanovenou ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, tedy že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Za výše uvedené přestupky se [REDAKCE] **u k l á d á** podle ust. § 41 odst. 1, § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb. a podle ust. § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči **správní trest úhrnné pokuty** ve výši **150 000 Kč** (slovy sto padesát tisíc korun českých).

II. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se [REDAKCE] **u k l á d á povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou** ve výši **2 500 Kč** (slovy dva tisíce pět set korun českých).

Pokuta a paušální částka nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. **0558**, v. s. **4200002388**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil na základě předchozího oznámení Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze, [REDAKCE] ze dne 17. 7. 2025, že na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice [REDAKCE] došlo k odstranění stavby zděného přízemního rodinného domu o půdorysných rozměrech 5,4 m x 16,8 m s přístavbou o půdorysných rozměrech 1,9 x 12,2 m, k vyhloubení výkopu a k betonáži nových základů v místě odstraněné stavby rodinného domu.

Předmětná nemovitost se nachází v památkové zóně Kralovice, prohlášené vyhláškou č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy.

Pozemky [REDAKCE] k. ú. Královice, jsou součástí kulturní památky Hradiště Šance, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 41276/1-2000.

Z výpisu z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníkem pozemku [REDAKCE] jehož součástí byl rodinný dům [REDAKCE] k. ú. Královice, je [REDAKCE] Identifikační údaje [REDAKCE] si MHMP OPP ověřil výpisem z registru obyvatel.

Podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči „*vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénní úpravě, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního nebo informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo údržbové práci na této nemovitosti si předem vyžádat rozhodnutí nebo závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a a 17).*“ Podle ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči se v rozhodnutí nebo závazném stanovisku vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se podmínky, za kterých lze práce připravovat a provést. Podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

Podle citovaného ustanovení zákona je tak povinností vlastníka, správce či uživatele nemovitosti si k zamýšlenému odstranění stavby, která se nachází v památkové zóně, předem vyžádat závazné stanovisko MHMP OPP (následně má pak povinnost dodržovat podmínky závazným stanoviskem určené). Zamýšlené odstranění stavby tedy musí být posouzeno z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí v závazném stanovisku MHMP OPP vydaném dle citovaného zákonného ustanovení na základě žádosti oprávněného subjektu (vlastníka, správce, uživatele nemovitosti), a to výhradně před provedením odstranění stavby. MHMP OPP přitom vydává závazné stanovisko v případech, navazuje-li na jeho postup rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona (v ostatních případech vydává rozhodnutí). Vydává-li MHMP OPP závazné stanovisko, jedná se podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu o úkon učiněný dotčeným orgánem, který je závazným podkladem pro navazující postup příslušného stavebního úřadu podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Až nabytím právní moci rozhodnutí místně příslušného stavebního úřadu je založeno právo oprávněného subjektu odstranění stavby provést a z takového rozhodnutí vyplývá i povinnost postupovat při provádění odstranění stavby v souladu s tímto rozhodnutím.

MHMP OPP ve věci stavebních úprav nemovitosti [redacted] k. ú. Královice, a stavebních úprav na pozemcích [redacted] k. ú. Královice, spočívajících v přestavbě rodinného domu a provedení zpevněných ploch vydal na základě žádosti [redacted] závazné stanovisko [redacted] jímž bylo podle ust. § 14 odst. 1 a odst. 2 zákona o státní památkové péči shledáno z hlediska zájmů státní památkové péče jako přípustné provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace ke stavebnímu řízení [redacted]

a to za podmínek v tomto závazném stanovisku stanovených. Ze specifikace obsažené v závazné části tohoto závazného stanoviska vyplývá, že předmětné stavební úpravy spočívají, mimo jiné, toliko v částečné demolici (převážně vnitřních konstrukcí) stávajícího objektu, včetně sejmutí střešní konstrukce.

Podmínky stanovené v závazném stanovisku MHMP OPP [redacted] byly následně stanoveny jako podmínky pro provedení stavby v rozhodnutí Úřadu městské části Praha 22, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „ÚMČ Praha 22“), [redacted] jímž byl na základě žádosti [redacted] o vydání společného povolení schválen stavební záměr na stavbu: [redacted]

Pro úplnost lze uvést, že závazným stanoviskem Ministerstva kultury [redacted] bylo podle ust. § 179 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, zrušeno předchozí fiktivní závazné stanovisko MHMP OPP, [redacted] vzniklé marným uplynutím 30denní lhůty dne 29. 7. 2023 (na základě žádosti [redacted] a „provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace [redacted]

[redacted] bylo shledáno jako nepřipustné. Ze specifikace obsažené v závazné části tohoto závazného stanoviska vyplývá, že předmětné stavební úpravy měly spočívat, mimo jiné, v „provedení bouracích prací, dle výkresu by měla být rozebrána střecha a podstatná část stávající dispozice s výjimkou severní stěny“. V odůvodnění tohoto závazného stanoviska Ministerstva kultury se uvádí následující: „Z celé stavby (...) měla zůstat pouze severní, zjevně dodatečná, stěna novodobého přístavku hygienického zázemí o tloušťce cca 30 cm. Sice není deklarována demolice celé budovy, avšak nutně by k ní došlo. (...) Předmětem návrhu byla faktická demolice dotčeného objektu a jeho nahrazení novostavbou, která sice respektuje hmotové a jisté části výrazové řešení objektů typických pro danou část památkové zóny, nese sebou však zánik v zásadě veškeré autentické materie, ze které je daný objekt vybudován. Ex post doložilo

skutečnost, že ve vztahu k danému výrazovému a hmotovému řešení není toto volba extrémního a nepřiměřeného řešení, pozdější závazné stanovisko MHMP OPP [REDACTED]

S ohledem na výše uvedené je zjevné, že k výše specifikovanému odstranění stavby rodinného domu nebylo MHMP OPP závazné stanovisko podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči vydáno.

Ustanovení § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči stanoví, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí stavbu, změnu stavby, terénní úpravu, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravu dřevin nebo udržovací práci na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, bez rozhodnutí nebo závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto rozhodnutí nebo závazném stanovisku, nejde-li o případ vyloučení povinnosti tohoto vlastníka (správce, uživatele) vyžádat si rozhodnutí nebo závazné stanovisko“.

V souladu s ust. § 39 odst. 5 písm. a) zákona o státní památkové péči lze za přestupek podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči uložit pokutu do 2 000 000 Kč.

Podle ust. § 22 odst. 2 věty první zákona o státní památkové péči, „má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy záměru podle stavebního zákona, odstranění stavby nebo odstranění terénní úpravy povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum.“

Podle citovaného ustanovení zákona je tak povinností stavebníka oznámit Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky (dále jen „Archeologický ústav“) záměr provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy, a to již od doby přípravy odstranění stavby.

Ustanovení § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči stanoví, že „fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona“.

V souladu s ust. § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Na základě výše uvedených skutečností zahájil MHMP OPP proti [REDACTED] společné řízení o přestupcích, a to doručením oznámení o zahájení společného řízení o přestupcích č. j. MHMP 892864/2025 ze dne 28. 8. 2025, tj. dnem 3. 9. 2025. Tímto přípisem byla [REDACTED] poučena o svých právech, mj. o právu požádat o nařízení ústního jednání podle ust. § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. a o právu sdělit správnímu orgánu informace ohledně svých majetkových poměrů a jiných osobních poměrů, a vyzvána, aby se k dané věci písemně vyjádřila ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení tohoto přípisu.

Přípisem č. j. MHMP 899880/2025 ze dne 29. 8. 2025 se MHMP OPP obrátil na Archeologický ústav s žádostí o sdělení, zda byla splněna povinnost stavebníka oznámit záměr provádět předmětnou stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, jak hodnotná je daná lokalita z archeologického hlediska, a k jak vysoké újmě veřejného zájmu na ochraně archeologického dědictví a jeho zachování došlo případným nesplněním povinnosti stavebníka podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dne 15. 9. 2025 obdržel MHMP OPP podání [REDACTED]

[REDACTED] označené jako vyjádření k oznámení o zahájení společného řízení o přestupcích, ze dne 12. 9. 2025. V tomto vyjádření [REDACTED] se uvádí následující:

2 [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

5 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

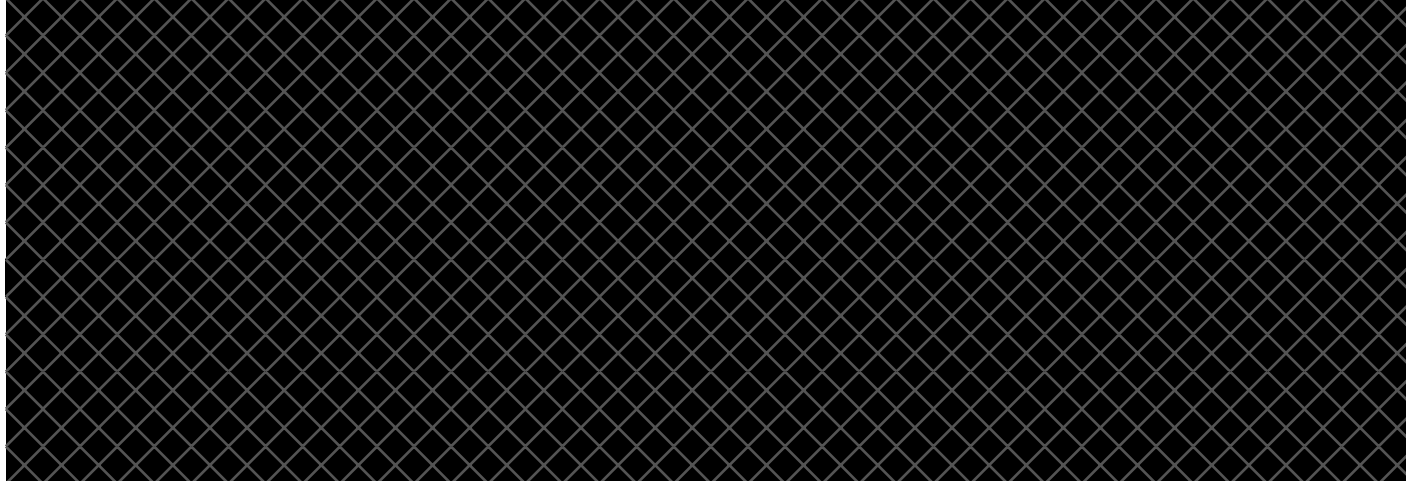
[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Přílohy tohoto podání [redacted] tvoří přehled vlastnictví s nemovitostmi (údaje katastru nemovitostí), [redacted]

Dne 16. 10. 2025 obdržel MHMP OPP sdělení ÚMČ Praha 22 [REDACTED] ze dne 15. 10. 2025, v němž se uvádí, mj. že „v souvislosti s odstraněním předmětné stavby bylo zjištěno porušení stavebního zákona.“ K žádosti MHMP OPP o sdělení, zda a kdy bylo stavebnímu úřadu předloženo statické posouzení zpracované [REDACTED], se v tomto sdělení ÚMČ Praha 22 uvádí: „Tato otázka je podrobně řešena v rozhodnutí [REDACTED] které bylo MHMP OPP zasláno datovou schránkou téhož dne. Blíže na str. 4 uvedeného rozhodnutí.“ Přílohu tohoto sdělení ÚMČ Praha 22 tvoří protokol ÚMČ Praha 22 o kontrole [REDACTED] ze dne 16. 10. 2025.

Přípisem č. j. MHMP 1066200/2025 ze dne 23. 10. 2025 se MHMP OPP obrátil na Archeologický ústav s opakovanou žádostí o sdělení, zda byla splněna povinnost stavebníka oznámit záměr provádět předmětnou stavební činnost na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, jak hodnotná je daná lokalita z archeologického hlediska, a k jak vysoké újmě veřejného zájmu na ochraně archeologického dědictví a jeho zachování došlo případným nesplněním povinnosti stavebníka podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Následně dne 3. 11. 2025 obdržel MHMP OPP vyjádření Archeologického ústavu [REDACTED] ze dne [REDACTED], v němž se uvádí následující:

„Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i. přijal oznámení na stavební činnost „Rekonstrukce domu a s ním spojené zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnova plotu, zídky a kůlny/dílny bez č. p.“ na parc. č. [REDACTED] v k. ú. Královice. Oznámení bylo doručeno dne 20. 8. 2024 s datem plánovaného zahájení 16. 9. 2024 - 29. 9. 2024. Dne 16. 10. 2024 zahájil Národní památkový ústav ÚOP Praha archeologický výzkum s pozitivním zjištěním. Při archeologickém výzkumu byly odkryty zahloubené objekty (pec, relikv srubu a pravděpodobné polozemnice) spolu s průběžnými vrstvami z 10. - 12. století. Na místě budoucího parkovacího stání bylo zjištěno pokračování kostelního pohřebiště. Celkem bylo zjištěno 6 hrobů s jedinci, kteří byly datovány do 12. století. Dále nad hroby byla uložena stratigrafie tvořená sutí z renesanční fary. Další oznámení na výše zmíněnou lokalitu Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i. neviduje.

[REDACTED] v k. ú. Královice v obci Praha se nacházejí na území s archeologickými nálezy kategorie UAN I - území s jednoznačně prokázaným výskytem archeologických nálezů. Slovanské hradiště Šance z 10. -12. století je situováno na ostrožně potoka Rokytky v poloze U Markéty. Od roku 1953 je lokalita památkové chráněna (kulturní památka rejst. č. ÚSKP 41276/1-2000- hradiště Šance).

Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na základě poskytnutých informací od kolegů z Národního památkového ústavu, došlo ze strany stavebníka k narušení archeologické situace a poškození archeologických nálezů.“

Přípisem č. j. MHMP 1094596/2025 ze dne 5. 11. 2025 MHMP OPP seznámil [REDACTED] s tím, že v daném řízení byly shromážděny podklady dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci, a vyzval ji

k realizaci jejího práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto přípisu.

Dne 21. 11. 2025 obdržel MHMP OPP podání [REDACTED] označené jako vyjádření k podkladům rozhodnutí v rámci společného řízení o přestupcích ze dne 21. 11. 2025. V tomto vyjádření [REDACTED] se uvádí následující:

„II. Reakce na vyjádření Stavebního úřadu k Prvnímu vytýkanému skutku

5

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

II. Reakce na vyjádření AÚAV úřadu k Druhému vytýkanému skutku

[REDACTED]

[REDACTED]

Přílohu tohoto podání [REDACTED] ze dne ze dne 21. 11. 2025 tvoří 3 ks fotografií (dle popisu ze dne 4. června).

MHMP OPP posoudil danou věc následovně:

Na základě shromážděných podkladů, které v dané věci tvoří spis, lze konstatovat, že odstranění stavby zděného přízemního rodinného domu o půdorysných rozměrech 5,4 m x 16,8 m s přístavbou o půdorysných rozměrech 1,9 x 12,2 m na pozemku [REDACTED] k. ú. Královice, provedla [REDACTED] bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Dále lze na základě shromážděných podkladů konstatovat, že k provedení stavební činnosti spočívající v odstranění stavby

tohoto rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDAKCE], k. ú. Královice, které se nacházejí na území s archeologickými nálezy, došlo, aniž by záměr provedení této stavební činnosti byl [REDAKCE] oznámen Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Jedním ze základních předpokladů pro posouzení přípustnosti provedení zamyšleného záměru či zásahu na území, kde svůj zájem uplatňuje státní památková péče, zde na území památkové zóny, je předchozí posouzení záměru či zásahu. Důvodem pro tento požadavek je skutečnost, že cílem státní památkové péče je zajistit zachování autentické kvality památkově chráněného území. Tato autenticita je dána mimo jiné zachováním vnějšího výrazu chráněného statku. Z tohoto důvodu je předchozí posouzení zásahu tak významné a je zcela nezbytné, aby otázka přípustnosti zásahu byla z hlediska zájmů státní památkové péče posouzena v rámci standardizovaného procesu vydání závazného stanoviska a aby takový záměr byl zvážen z hlediska kritérií obsažených v ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči. Zásadním problémem v daném případě je skutečnost, že takové posouzení bylo svévolným jednáním [REDAKCE] znemožněno.

Zájem státní památkové péče, který musí být v daném případě chráněn, je vyjádřen nejen v zákoně o státní památkové péči, ale také ve vyhlášce č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy, která upravuje poslání, předmět ochrany a především podmínky pro stavební a další činnost v památkové zóně.

Z hlediska veřejného zájmu na ochraně kulturně historického dědictví platí, že navrhované úpravy musí být v souladu s vyhláškou č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy. V čl. 2 této vyhlášky se mimo jiné uvádí, že „*posláním památkových zón je zachovat a trvale chránit kulturně-historické a urbanisticko-architektonické hodnoty vybraných částí území hlavního města Prahy*“. Předmětem ochrany v památkových zónách jsou dle čl. 3 vyhlášky č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy, mimo jiné, historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba, urbanistická struktura včetně povrchu komunikací, charakteru objektů a pozemků, uličních interiérů, řemeslných a uměleckořemeslných prvků, panorama památkové zóny s hlavními dominantami v blízkých a dálkových pohledech a objekty na území památkové zóny. V čl. 4 této vyhlášky jsou stanoveny podmínky pro stavební a další činnost. Pro zabezpečení ochrany a regenerace památkové zóny se stanoví, mimo jiné, že využití prostorů, ploch, území, staveb a zeleně v památkové zóně musí být v souladu s jejich charakterem, architekturou, kulturní hodnotou, kapacitními a technickými možnostmi, že veškeré úpravy prostorů, ploch, území, staveb a zeleně musí směřovat k jejich estetickému, funkčnímu, technickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení s ohledem na charakter památkové zóny, a dále že při nové výstavbě, přestavbě a modernizaci musí být zohledněn charakter a měřítko zástavby a prostorové uspořádání památkové zóny, rozsah nové výstavby, přestavby a modernizace musí být přiměřený památkovému významu jednotlivých částí památkové zóny.

Předmětem památkové ochrany je v daném případě historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotná skladba a architektura předmětného rodinného domu, konkrétně jeho obvodové konstrukce. Podoba památkové zóny, která je v daném případě předmětem památkové ochrany, je tvořena aspekty urbanistickými a architektonickými. Předmětný rodinný dům nepatřil k architektonicky významným nebo zvláště hodnotným objektům, tvořil však autentickou součást starší vesnické zástavby v cenné lokalitě okolí kostela sv. Markéty na severním okraji městské části Praha-Královice.

Chráněným veřejným zájmem je ochrana kulturního dědictví, v daném případě ochrana památkové zóny tvořené souborem nemovitých kulturních památek a nemovitostmi bez statutu kulturní památky, které však dotvářejí památkovou zónu, resp. její charakter a prostředí. Právě tyto nemovitosti mají svým umístěním, charakterem a architekturou v prostředí památkové zóny nezastupitelné místo. Všechny tyto dílčí skutečnosti tvoří celek, který musí být chráněn před negativními, novodobými zásahy, které mohou ohrozit či poškodit chráněné hodnoty památkové zóny.

Provedením odstranění stavby předmětného rodinného domu bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči došlo ke značně nežádoucímu a zcela nekontrolovanému zásahu do památkových hodnot daného území, když došlo k nevratné ztrátě původních konstrukcí domu, který tvořil součást historické zástavby památkové zóny Kralovice. Došlo tak k významnému poškození předmětu památkové ochrany v této památkové zóně.

Smyslem záchraného archeologického výzkumu, tak jak jej upravuje ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Základním účelem oznamovací povinnosti je, aby bylo popř. umožněno provést záchraný archeologický výzkum.

Ochranu archeologického kulturního dědictví na území České republiky dále upravuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná), která byla publikována ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 99/2000 Sb.m.s., a pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 23. září 2000 (dále jen „úmluva“). Cílem úmluvy je ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tímto účelem se za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva. Přistoupením k úmluvě se Česká republika zavázala uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody.

Přestupkem je podle ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb. společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Provádění odstranění stavby v památkové zóně bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči je za přestupek výslovně označeno v ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči. Nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je za přestupek výslovně označeno v ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Formální znaky přestupků jsou v daném případě dány, znaky stanovené zákonem o státní památkové péči jsou naplněny, nejde též o trestný čin. Přestupky kvalifikoval MHMP OPP jako činy protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že je dán i materiální znak, a sice společenská škodlivost přestupků (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 9 As 34/2012 - 28 ze dne 9. 8. 2012 (dostupný na www.nssoud.cz), kde NSS vyslovil, že: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“

████████████████████ provedením odstranění předmětné stavby v památkové zóně bez závazného stanoviska dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči spáchala přestupek, neboť to byla ona, komu svědčila povinnost vyžádat si před provedením odstranění stavby závazné stanovisko MHMP OPP dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, avšak tuto svoji povinnost nesplnila. Povinnost žádat o závazné stanovisko je stanovena zákonem o státní památkové péči a ve vztahu k této povinnosti se tak zcela uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat* (tj. neznalost zákona neomlouvá), neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech ze zveřejněných právních norem (tj. z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky).

████████████████████ provedením stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích ██████████████████████ k. ú. Kralovice, které se nacházejí na území s archeologickými nálezy, aniž by záměr provedení této stavební činnosti oznámila Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, spáchala přestupek, neboť zákonem stanovenou povinnost nesplnila.

Rovněž ve vztahu k povinnosti oznámit Archeologickému ústavu záměr provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy, stanovené zákonem o státní památkové péči, se uplatňuje zásada *ignorantia legis non excusat*, neboť se předpokládá možnost každého subjektu dozvědět se o svých zákonných povinnostech z právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů České republiky.

Ve výpisu z katastru nemovitostí se uvádí, že pozemky [REDAKCE] k. ú. Královice, jsou součástí kulturní památky a jsou v památkové zóně. [REDAKCE] tak musela být známa skutečnost, že daná nemovitost je předmětem ochrany z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí a že nakládání s touto nemovitostí je regulováno povinnostmi vymezenými v zákoně o státní památkové péči. Předmět ochrany je specifikován ve vyhlášce č. 15/1991 Sb. hl. m. Prahy, kterou byla prohlášena památková zóna Královice, jejíž součástí je daná nemovitost.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění, přičemž postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

V případě přestupků podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči a podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči není zákonem výslovně stanoveno, že je třeba úmyslného zavinění, tudíž postačí zavinění z nedbalosti.

Předmětné přestupky byly dle posouzení MHMP OPP spáchány [REDAKCE] úmyslně, jelikož s ohledem na výše uvedené je zjevné, že [REDAKCE] podle ust. § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. věděla, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem o státní památkové péči, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byla srozuměna. To je zjevné s ohledem na skutečnost, že [REDAKCE] byla adresátem výše citovaného závazného stanoviska MHMP OPP [REDAKCE] a výše citovaného rozhodnutí ÚMČ Praha 22 [REDAKCE], jímž byly podmínky obsažené v tomto závazném stanovisku MHMP OPP stanoveny jako podmínky pro provedení stavby. Z výše uvedených podkladů je dále patrné, že [REDAKCE] dne 20. 8. 2024 oznámila Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči stavební činnost spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice. S ohledem na tuto skutečnost je zjevné, že si [REDAKCE] byla povinností oznámit Archeologickému ústavu záměr provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy vědoma.

MHMP OPP je povinen zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky skutkové podstaty daných přestupků, kterými jsou: jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Provedení odstranění stavby v památkové zóně podléhá povinnosti dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, nesplnění této povinnosti je porušením právní povinnosti a vyvoláním, resp. způsobením protiprávního stavu. Rovněž nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je porušením právní povinnosti a vyvoláním, resp. způsobením protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkových podstat přestupků podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči a podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a že výše popsaným jednáním se [REDAKCE] dopustila protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal zákonem o státní památkové péči předpokládaný škodlivý následek. [REDAKCE] tedy spáchala přestupky podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči a podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Za přestupek podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči lze podle ust. § 39 odst. 5 písm. a) zákona o státní památkové péči uložit pokutu do výše 2 000 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči lze podle ust. § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči uložit pokutu do výše 4 000 000 Kč.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Podle ust. § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. „*jsou-li společně projednávány dva nebo více přestupků, správní orgán může uložit pokutu ve vyšší sazbě, a to tak, že horní hranice sazby pokuty za přestupek nejpřísněji trestný se zvyšuje až o polovinu, nejvýše však do částky, která je součtem horních hranic sazeb pokut za jednotlivé společně projednávané přestupky.*“

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ust. § 37 a § 38 zákona č. 250/2016 Sb. ke všem relevantním kritériím (uvedeným demonstrativním výčtem): k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (ust. § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb.), k významu a hodnotám dané nemovitosti a památkové zóny a k rozsahu způsobené škody. NSS v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 - 97 ze dne 30. 9. 2010 uvedl, že: „*mezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.*“

K naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněného zájmu, postačuje, aby došlo k jeho ohrožení. V daném případě došlo k zásahu, kterým byl zájem státní památkové péče poškozen. Došlo k poškození chráněného zájmu – veřejného zájmu na ochraně a zachování kulturního dědictví – tím, že v předmětné památkové zóně byla odstraněna stavba zděného přízemního rodinného domu o půdorysných rozměrech 5,4 m x 16,8 m s přístavbou o půdorysných rozměrech 1,9 x 12,2 m bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Tuto okolnost je třeba zohlednit při hodnocení závažnosti přestupku podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči. Závažnost přestupku podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči hodnotí MHMP OPP jako vysokou, jelikož, jak je výše podrobně zdůvodněno, došlo k významnému poškození předmětu památkové ochrany v dané památkové zóně. Při hodnocení závažnosti tohoto přestupku MHMP OPP zohlednil i skutečnost, že závazným stanoviskem Ministerstva kultury [REDAKCE] bylo shledáno jako nepřijatelné provedení navrhovaných prací, které spočívaly de facto v demolici předmětného rodinného domu a jeho nahrazení novostavbou (jak vyplývá z odůvodnění tohoto závazného stanoviska Ministerstva kultury). Závažnost přestupku zvyšuje i míra jeho zavinění – v daném případě se jedná, jak je výše zdůvodněno, o zavinění úmyslné.

Pokud jde o vyhodnocení závažnosti přestupku podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, tak je třeba uvést, že pozemky [REDAKCE] k. ú. Královice, jsou součástí kulturní památky Hradiště Šance, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 41276/1-2000, a nacházejí na území s archeologickými nálezy kategorie UAN I – území s jednoznačně prokázaným výskytem archeologických nálezů, jak vyplývá z vyjádření Archeologického ústavu [REDAKCE] slovenské hradiště Šance z 10. -12. století je situováno na ostrožně potoka Rokytky v poloze U Markéty). Jako polehčující okolnosti pak MHMP OPP zohlednil to, že [REDAKCE] oznámila Archeologickému ústavu dne 20. 8. 2024 stavební činnost spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, a že následně byl na území dotčeném touto stavební činností prováděn záchranný archeologický výzkum Národním památkovým ústavem, s jehož pracovníkem, [REDAKCE] komunikovala prostřednictvím e-mailových zpráv i ohledně záměru předmětné stavební činnosti (jak vyplývá z e-mailové zprávy [REDAKCE]). Závažnost přestupku podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívajícího v nesplnění oznamovací povinnosti vůči Archeologickému ústavu, tak MHMP OPP hodnotí vzhledem k uvedeným okolnostem jako nižší.

Jako polehčující okolnost u obou přestupků pak MHMP OPP zohlednil to, že se jedná o první porušení předpisů [REDAKCE] v oblasti působnosti MHMP OPP.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny uvedené relevantní skutečnosti, s přihlédnutím k závažnosti přestupků a jejich následkům MHMP OPP stanovil pokutu ve výši 150 000 Kč. V rámci zákonem stanoveného rozpětí se přitom jedná o výši odpovídající jedné čtyřicetině maximální výše pokuty, kterou lze za přestupky v daném případě uložit – při zvýšení horní hranice sazby pokuty za přestupek nejprísněji trestný o polovinu podle výše citovaného ustanovení § 41 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., tj. na 6 000 000 Kč. MHMP OPP má za to, že pokuta stanovená v této výši bude působit zejména preventivně a výchovně s ohledem na další chování [REDACTED] v souvislosti s dalším nakládáním s danou nemovitostí a splní tak svůj účel.

MHMP OPP neshledal, v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a Ústavního soudu, že by pokuta v uložené výši měla likvidační charakter. Z judikatury Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02) a NSS (usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010, rozsudek č. j. 2 As 60/2010 - 113 ze dne 11. 8. 2010) vyplývá požadavek, aby správní orgán přihlížel k majetkovým poměrům účastníka řízení do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do majetkové sféry účastníka řízení, nikoliv však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky. Při zjišťování osobních a majetkových poměrů má správní orgán vycházet z informací, které vyplynuly v průběhu řízení, či které byly poskytnuty účastníkem řízení. Pokud se správnímu orgánu takových podkladů nedostává, výši pokuty stanoví odhadem. NSS ve shora uvedeném usnesení rozšířeného senátu uvedl, že nutnost přihlížet k osobním a majetkovým poměrům neznamená, že by pokuta měla ztratit cokoliv ze své účinnosti. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. MHMP OPP konstatuje, že uložená pokuta nemůže být s ohledem na svoji výši pro [REDACTED] likvidační. To je zjevné s ohledem na obsah výše uvedeného prohlášení [REDACTED] o majetkových poměrech [REDACTED]. Z těchto podkladů předložených [REDACTED] vyplývá, že je vlastníkem nejen předmětné nemovitosti, ale i několika dalších nemovitostí. S přihlédnutím k výši příjmů a výdajů uváděných [REDACTED] má MHMP OPP za to, že pokuta ve stanovené výši může být [REDACTED] uhrazena, aniž by to pro ni mělo likvidační účinky. K tomuto závěru dospěl MHMP OPP i se zohledněním skutečnosti, že lze povolit uhrazení pokuty ve více splátkách.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůty pro projednání přestupků. Podle ust. § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. činí v daném případě promlčecí doba 3 roky, neboť jde o přestupky, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. Podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po spáchání přestupku. Předmětné přestupky [REDACTED] spáchala v blíže nezjištěné době, nejpozději v červnu roku 2025. Promlčecí doba se podle ust. § 32 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. přerušuje „a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání“, přičemž přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek v souladu s ust. § 32 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla [REDACTED] uložena podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, jelikož byla uznána vinnou přestupky podle ust. § 39 odst. 1 písm. g) zákona o státní památkové péči a podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

K jednotlivým výše uvedeným námitkám [REDACTED] uvádí MHMP OPP následující:

Pokud jde o popis skutkového stavu obsažený ve výše citovaném bodě II. podání [REDACTED] [REDACTED] označeném jako „Shrnutí skutkového stavu“, tak MHMP OPP jen poznamenává, že

tvrzení [REDACTED] že oznámila zahájení stavebních prací dne 24. 2. 2025, neodpovídá údajům obsaženým v rozhodnutí ÚMČ Praha 22 [REDACTED] že ÚMČ Praha 22 obdržel oznámení vlastníka stavby o zahájení stavebních prací až dne 29. 5. 2025 s tím, že dle tohoto oznámení budou stavební práce zahájeny dne 2. 6. 2025. Dne 29. 5. 2025 přitom dle tvrzení [REDACTED] došlo k odstranění celé stavby rodinného domu. Toto uvádí MHMP OPP pro úplnost s vědomím, že mu nepřísluší posuzovat plnění povinností stanovených zákonem č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a že tato okolnost nemá vliv na posouzení předmětných přestupků.

Následně je ve výše citovaném bodě II. podání [REDACTED] označeném jako „Shrnutí skutkového stavu“, obsažen podrobný popis špatného stavebně technického stavu předmětného rodinného domu, který měl vést k tomu, že *„bezprostředně po odhalení stěnové konstrukce došlo k samovolnému zřícení části jižní obvodové stěny RD.“* Dále pak *„na základě odhaleného kritického stavu RD byla přizvána autorizovaná osoba – statik, který zpracoval statické posouzení RD“*, jenž mělo být, dle tvrzení [REDACTED] předloženo dne 24. 3. 2025 ÚMČ Praha 22, čímž mu mělo být ohlášeno, *„že statika RD je vážně narušena a hrozí bezprostřední nebezpečí pro život a zdraví osob pohybujících se na staveništi.“* Ač měla [REDACTED] dle svého tvrzení, obnažené stěny rodinného domu dočasně chránit proti povětrnostním vlivům zakrýváním fóliemi, aby nedocházelo k jejich navlhnutí, došlo v důsledku povětrnostních podmínek dne 28. 5. 2025 následně *„k samovolnému sesuvu celé severní obvodové stěny RD.“* Dále pak dle tvrzení [REDACTED] *„S ohledem na dva samovolné pády části obvodových stěn stavby a na závěry odborného statického posouzení bylo (z důvodu nutnosti zamezit bezprostřednímu ohrožení života, zdraví a bezpečnosti osob pohybujících se na staveništi) nezbytné přikročit k úplnému odstranění celé stavby RD, k čemuž došlo dne 29.5.2025.“*

K výše uvedenému MHMP OPP především konstatuje, že okolnosti namítané [REDACTED] (špatný stavebně technický stav předmětného rodinného domu, samovolné zřícení části jižní obvodové stěny a sesuv severní obvodové stěny rodinného domu) nemohly být důvodem k provedení odstranění celé stavby rodinného domu bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. To je zcela zjevné mj. s ohledem na skutečnost, že informacemi o špatném stavebně technickém stavu předmětného rodinného domu [REDACTED] disponovala minimálně od měsíce března 2025, kdy bylo vypracováno statické posouzení zpracované [REDACTED] které mělo být, dle tvrzení [REDACTED] předloženo dne 24. 3. 2025 ÚMČ Praha 22. Z uvedeného je patrné, že k odstranění celé stavby předmětného rodinného domu bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči došlo po uplynutí více jak 2 měsíců od okamžiku, kdy [REDACTED] disponovala uvedeným statickým posouzením, v němž se uvádí mj. následující: *„Vzhledem k charakteru dalšího zatížení se vylučuje ponechání zdiva v celém rozsahu. Další věcí je absence základové konstrukce a samotné zdivo je nestabilní! Statik doporučuje snesení v celém rozsahu!“* I přesto se však [REDACTED] na MHMP OPP po celou uvedenou dobu více jak 2 měsíců na MHMP OPP s žádostí o vydání závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči neobrátila.

Co se týče samotného tvrzení [REDACTED] že statické posouzení zpracované [REDACTED] mělo být dne 24. 3. 2025 předloženo ÚMČ Praha 22, čímž mu mělo být ohlášeno, *„že statika RD je vážně narušena a hrozí bezprostřední nebezpečí pro život a zdraví osob pohybujících se na staveništi“*, tak k tomu je třeba pro úplnost uvést, že toto tvrzení není v souladu s tím, co ÚMČ Praha 22 uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí [REDACTED]:

Dle MHMP OPP je tedy s ohledem na výše uvedené zjevné, že k odstranění stavby předmětného rodinného domu bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči došlo, přestože [REDACTED] disponovala po dobu delší jak 2 měsíce výše uvedeným statickým posouzením, jímž „se vylučuje ponechání zdiva v celém rozsahu“, a v němž se doporučuje „snesení v celém rozsahu“.

Pokud jde námitky obsažené ve výše citovaném bodě III. podání [REDACTED] označeném jako „Vyjádření k Prvnímu vytykanému skutku“, tak k těm MHMP OPP uvádí, že s ohledem na výše uvedené je zjevné, že odstranění stavby předmětného rodinného domu za daných okolností znaky jednání v krajní nouzi podle ust. § 24 zákona č. 250/2016 Sb. nenaplnjuje. Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. „čin jinak trestný jako přestupek není přestupkem, jestliže jím někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem.“ Že se v daném případě nejednalo o přímo (tj. bezprostředně) hrozící nebezpečí, je patrné především z výše uvedené skutečnosti, že k odstranění stavby předmětného rodinného domu došlo až po uplynutí doby delší jak 2 měsíce od okamžiku, kdy [REDACTED] disponovala výše uvedeným statickým posouzením, jímž „se vylučuje ponechání zdiva v celém rozsahu“, a v němž se doporučuje „snesení v celém rozsahu“. Na jednání spočívající v odstranění celé stavby rodinného domu poté, co mělo dojít v důsledku povětrnostních podmínek k samovolnému sesuvu jedné z jeho obvodových stěn na staveništi za výše uvedených okolností, kdy stavebníkovi byly po dobu delší jak 2 měsíce známy výše citované závěry obsažené v předmětném statickém posouzení, tak dle posouzení MHMP OPP rozhodně nelze nahlížet jako na jednání v krajní nouzi, jímž se odvrací přímo (tj. bezprostředně) hrozící nebezpečí.

Uvádí-li [REDACTED] ve výše citovaném bodě 16 svého podání ze dne [REDACTED], že zdi a konstrukce rodinného domu byly historicky provedeny vadně a že tyto vady nevznikly její činností, ale existovaly již v době, kdy rodinný dům nabyla do svého vlastnictví, přičemž závažnost vad nebylo možné zjistit předem běžným způsobem, tak v dané souvislosti nelze přisvědčit jejímu tvrzení o tom, že došlo „k náhlé nepředvídané události“, když k odstranění stavby předmětného rodinného domu došlo až po uplynutí doby delší jak 2 měsíce od okamžiku, kdy jí byly známy výše citované závěry obsažené v předmětném

statickém posouzení. Vzhledem k této okolnosti nelze na situaci bezprostředně předcházející odstranění celé stavby rodinného domu nahlížet jako na náhlu a nepředvídanou.

S ohledem na výše uvedené tak nelze přisvědčit tvrzení [REDAKCE], že za uvedených okolností byla oprávněna přistoupit k odstranění stavby rodinného domu bez předchozího souhlasného závazného stanoviska dle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, „neboť v souladu s odborným statickým posouzením bylo bezprostředně nutné nestabilní stavbu RD odstranit.“

Pokud jde o tvrzení [REDAKCE], že „za situace, kdy autorizovaný statik ve svém posudku konstatuje absenci základů, nestabilitu zdiva a doporučí jeho snesení, bylo nutné provést odstranění takového zdiva neprodleně, aby nedošlo k jeho nekontrolovanému zřícení“, a že „odklad těchto prací by znamenal vystavit staveniště zvýšenému riziku havárie“, nelze než opětovně konstatovat, že k odstranění stavby předmětného rodinného domu došlo až po uplynutí doby delší jak 2 měsíce od okamžiku, kdy byly [REDAKCE] známy tyto závěry obsažené v předmětném statickém posouzení, a nikoliv tedy neprodleně.

Tvrzení [REDAKCE] že „preventivním zásahem se předešlo mnohem závažnějším následkům, než jaké vyplynuly z odstranění RD“, považuje MHMP OPP za spekulativní, a to v kontextu souvisejícího tvrzení, že „samovolné zřícení a nestabilita konstrukcí přitom mohly ohrozit nejen osoby přímo na staveništi, ale i sousedy, kolemjdoucí a majetek v blízkém okolí v podobě rozletu stavebních částí nebo úniku prachu a nebezpečných materiálů mimo pozemek.“ Při vědomí toho, že [REDAKCE] byly po dobu delší jak 2 měsíce známy výše citované závěry obsažené v předmětném statickém posouzení, nemohou tyto spekulace být dostatečným důvodem pro provedení odstranění celé stavby rodinného domu bez závazného stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči. V obecné rovině lze dodat, že zjevně existují možnosti, jak zamezit vstupu osob na staveniště za účelem předejití jejich ohrožení. S ohledem na to nelze přisvědčit ani tvrzením [REDAKCE], že k odstranění celé stavby rodinného domu došlo „jako k nezbytnému zásahu za účelem zajištění bezpečnosti“, a že „okamžité odstranění zdiva proto nebylo pouze oprávněné, ale v daných okolnostech i jedině možné.“

K námitkám obsaženým ve výše citovaném bodě III. podání [REDAKCE] označeném jako „Vyjádření k Druhému vytykánému skutku“, MHMP OPP především uvádí, že [REDAKCE] sice dne 20. 8. 2024 oznámila Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči záměr provedení stavební činnosti spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, avšak záměr provedení stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči neoznámila. Nelze tudíž přisvědčit námitkám [REDAKCE], že „tvrzení MHMP, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 ZSPP, není pravdivé“, že „obviněný všechny své povinnosti vyplývající z § 22 ZSPP splnil“, a že „oznamovací povinnost byla obviněným splněna.“

Námitce, že z přílohy smlouvy o provedení záchranného archeologického výzkumu uzavřené s Národním památkovým ústavem „je přitom zřejmé, že archeologický průzkum probíhal právě v místech, kde došlo k odstranění původní stavby RD“, rovněž přisvědčit nelze. Jelikož na základě výše uvedeného oznámení Archeologickému ústavu ze dne 20. 8. 2024 byl záchranný archeologický výzkum prováděn v souvislosti se záměrem provedení stavební činnosti spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, je zjevné, že nemohl být proveden v místech, kde se v dané době nacházel předmětný rodinný dům, k jehož odstranění mělo dojít dle tvrzení [REDAKCE] až dne 29. 5. 2025.

Dle MHMP OPP není vyvození odpovědnosti za přešůpek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči v případě, kdy stavebník sice oznámí Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona

o státní památkové péči záměr provedení určité stavební činnosti, avšak následně realizuje stavební činnost zcela odlišnou na odlišném místě (byť na shodném pozemku), aniž by Archeologickému ústavu oznámil záměr tuto odlišnou stavební činnost provést, postupem v rozporu s účelem ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a v rozporu s ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb. Účelem ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je totiž, aby byl Archeologický ústav informován o veškeré zamýšlené stavební činnosti na území s archeologickými nálezy, a to již od doby její přípravy, a aby Archeologickému ústavu nebo oprávněné organizaci bylo umožněno provést na území dotčeném zamýšlenou stavební činností záchranný archeologický výzkum.

Podle ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Dle posouzení MHMP OPP je znak společenské škodlivosti v daném případě naplněn. Skutečnost, že Archeologickému ústavu nebyl oznámen záměr provedení stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, které se nacházejí na území s archeologickými nálezy (a jsou součástí kulturní památky Hradiště Šance, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 41276/1-2000), je z hlediska ochrany kulturního dědictví jednoznačně významná. Nesplnění oznamovací povinnosti podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu je tudíž v daném případě jednáním nejen protiprávním, nýbrž i společensky škodlivým. Dle MHMP OPP se tudíž nejednalo o jednání, jehož „*dopad na společenské vztahy je zanedbatelný či nulový*“, ani o „*pouhé porušení formální povinnosti, které však nevede k žádné reálné újmě ani nenarušuje veřejný zájem*“, jak ve výše citovaném bodě 25 svého podání [REDAKCE] [REDAKCE] Námitkám obsaženým ve výše citovaném bodě 30 podání [REDAKCE] že v daném případě „*absentuje podmínka společenské škodlivosti,*“ a že „*nebyl způsoben žádný zásah do veřejného zájmu*“ tak přisvědčit nelze.

Co se týče výše uvedeného účelu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, tak nelze přisvědčit zjednodušujícímu závěru obsaženému ve výše citovaném bodě 28 [REDAKCE] [REDAKCE] že „*jde o to, aby stav dotčeného území byl před zahájením prací znám oprávněné organizaci ve smyslu § 21 odst. 2 ZSP, která disponuje odborným personálem, technickými prostředky a oprávněním provést záchranný archeologický výzkum.*“ Z ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči totiž jednoznačně vyplývá, že jeho účelem je, aby o veškeré zamýšlené stavební činnosti na území s archeologickými nálezy byl již od doby její přípravy informován právě Archeologický ústav.

Pokud jde o zmínku obsaženou ve výše citovaném bodě 28 podání [REDAKCE] [REDAKCE] „*že oznámení obsahovalo popis stavebních činností (rekonstrukce), které se v důsledku nepředvídatelných okolností musely změnit (odstranění)*“, tak k té MHMP OPP pro úplnost opakovaně uvádí, že k odstranění stavby předmětného rodinného domu došlo až po uplynutí doby delší jak 2 měsíce od okamžiku, kdy [REDAKCE] disponovala výše uvedeným statickým posouzením, jímž „*se vylučuje ponechání zdiva v celém rozsahu*“, a v němž se doporučuje „*snesení v celém rozsahu*“, tudíž ke splnění povinnosti oznámit Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči záměr provedení stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDAKCE] [REDAKCE] k. ú. Královice, byl dán dostatečný časový prostor.

Pokud jde o námitku, že „*obviněný s pracovníky NPÚ aktivně spolupracoval a informoval je o průběhu prací, i o tom, že výstavba Záměru se vyvíjí odlišně od původního plánu, kdy namísto původně plánované rekonstrukce muselo dojít k odstranění RD*“, tak k té MHMP OPP uvádí, že, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění, bylo v daném případě jako polehčující okolnost vyhodnoceno právě to, že [REDAKCE] [REDAKCE] oznámila Archeologickému ústavu dne 20. 8. 2024 stavební činnost spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích

skutku“, tak k námitkám, že „vyjádření Stavebního úřadu se však vůbec netýká otázek řešených v nyní vedeném přestupkovém řízení, neboť se vyjadřuje k otázkám plnění povinnosti StavZ, a nikoliv k plnění povinností dle ZSPP“, a že „pro nyní vedené přestupkové řízení tedy nemá jakoukoliv relevanci“, MHMP OPP uvádí, že [REDACTED] v zásadě přisvědčuje v tom, že obsah sdělení ÚMČ Praha 22 [REDACTED] nemá vliv na posouzení její odpovědnosti za předmětné přestupky MHMP OPP, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění.

Námitce, že „MHMP nemůže vyvodit, zda neobstarání závazného stanoviska dle § 14 odst.2 ZSPP bylo přestupkem (resp. zda šlo o jednání v krajní nouzi) z toho, že podle názoru Stavebního úřadu předložené Statického nelze považovat za oznámení o provádění mimořádných opatření podle § 263 odst. 3 StavZ, neboť by nesplňovalo náležitosti podání dle § 37 odst. 2 SŘ“, MHMP OPP plně přisvědčuje. S ohledem na to není pro posouzení dané věci relevantní ani zabývat se okamžikem, od kdy měl ÚMČ Praha 22 „vědomost o existenci havarijního stavu stavby původního RD.“ Rovněž na posouzení dané věci nemá vliv ani skutečnost, zda statické posouzení zpracované [REDACTED] bylo či nebylo formálně doloženo prostřednictvím podatelny ÚMČ Praha 22. To, že tvrzení [REDACTED] ohledně této otázky se neshoduje s tím, co ÚMČ Praha 22 uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí [REDACTED], MHMP OPP již konstatoval v odůvodnění výše.

Ohledně námitky obsažené bodě 6 podání [REDACTED] že v daném případě šlo o jednání v krajní nouzi, MHMP OPP odkazuje na výše obsažené podrobné zdůvodnění.

Pokud jde o námitky obsažené ve výše citovaném bodě II. podání [REDACTED] označeném jako „Reakce na vyjádření AÚAV úřadu k Druhému vytýkanému skutku“, tak k námitce, že vyjádření Archeologického ústavu [REDACTED] se ani k jedné z otázek obsažených v přípisu MHMP OPP č. j. MHMP 899880/2025 ze dne 29. 8. 2025 „vůbec přezkoumatelně nevyjadřuje“, lze uvést, že je skutečností, že výslovné odpovědi na tyto otázky v tomto vyjádření Archeologického ústavu obsaženy nejsou. Nicméně z výše citované části tohoto vyjádření Archeologického ústavu lze jednoznačně vyvodit závěr, že povinnost stavebníka oznámit záměr provedení stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDACTED] k. ú. Královice, Archeologickému ústavu podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči splněna nebyla.

Pokud jde o otázku, „jak hodnotná je daná lokalita z archeologického hlediska, a k jak vysoké újmě veřejného zájmu na ochraně archeologického dědictví a jeho zachování došlo případným nesplněním povinností stavebníka podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči“, tak ta rovněž není ve vyjádření Archeologického ústavu výslovně zodpovězena, nicméně se v něm uvádí, že pozemky [REDACTED] k. ú. Královice, se nacházejí na území s archeologickými nálezy kategorie UAN I – území s jednoznačně prokázaným výskytem archeologických nálezů, a že při archeologickém výzkumu prováděném na základě oznámení stavební činnosti spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDACTED] k. ú. Královice, ze dne 20. 8. 2024, byly učiněny konkrétně specifikované archeologické nálezy.

Co se týče výše citovaných námitek obsažených v bodě 17 podání [REDACTED] týkajících se tvrzení obsaženého ve vyjádření Archeologického ústavu [REDACTED] že „na základě poskytnutých informací od kolegů z Národního památkového ústavu, došlo ze strany stavebníka k narušení archeologické situace a poškození archeologických nálezů“, tak těm MHMP OPP přisvědčuje. Z obsahu tohoto vyjádření Archeologického ústavu skutečně není zřejmé, o jaké informace se má jednat. S ohledem na to MHMP OPP k citovanému tvrzení obsaženému v závěrečné větě tohoto vyjádření Archeologického ústavu při posuzování dané věci nepřihlíží. Z výše obsaženého zdůvodnění je patrné, že při vyvozování odpovědnosti [REDACTED] za přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti vůči Archeologickému ústavu, a při hodnocení jeho závažnosti MHMP OPP k citovanému tvrzení nepřihlížel.

Jelikož přestupek podle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, byl spáchán provedením stavební činnosti spočívající v odstranění stavby předmětného rodinného domu, ve vyhloubení výkopu a v betonáži nových základů v místě odstraněné stavby na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, bez splnění oznamovací povinnosti podle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči vůči Archeologickému ústavu, není dle MHMP OPP pro posouzení dané věci relevantní zkoumat pravdivost citovaného tvrzení obsaženého v závěrečné větě tohoto vyjádření Archeologického ústavu. Vzhledem k uvedenému není dle MHMP OPP relevantní zabývat se v předmětném řízení tím, zda „provedené terénní úpravy v rámci odstranění RD byly hlubší než 0,7 m“, a to ani na základě 3 ks fotografií, které tvoří přílohu podání [REDAKCE]. Námitce [REDAKCE] že „není zřejmé, jaké konkrétní arch. nálezy měly být údajně poškozeny“, pak MHMP OPP plně přisvědčuje.

Ohledně námítky obsažené v bodě 21 podání [REDAKCE] týkající se poškození 150 let starého jasanu, ke kterému mělo dojít neodbornými zásahy v rámci archeologického výzkumu prováděného Národním památkovým ústavem (na základě oznámení stavební činnosti spočívající v rekonstrukci předmětného domu, v zapuštění ČOV do stávajícího septiku, obnově plotu, zídky a kůlny/dílny na pozemcích [REDAKCE] k. ú. Královice, ze dne 20. 8. 2024), pak MHMP OPP konstatuje, že uvedené nijak nesouvisí s předmětem daného řízení.

Námitce [REDAKCE] že „na základě žádného důkazu nelze dovodit, že by obviněný spáchal jakýkoliv přestupek na úseku památkové péče“, pak MHMP OPP s odkazem výše obsažené podrobné odůvodnění nepřisvědčuje. S ohledem na výše uvedené MHMP OPP tudíž návrhu [REDAKCE] „aby MHMP přestupkové řízení zastavil dle § 86 odst. 1 písm. a) PřesZ.“ nevyhověl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 81 a násl. správního řádu podat ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání k Ministerstvu kultury, a to podáním učiněným u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Mgr. Jiří Skalický

ředitel odboru památkové péče

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Spis – MHMP OPP